

men derimod henhørte under Domstolenes Omraade, f. Ex. Spørgsmaal om, hvorvidt nogen Privatmands Ret maatte være krænkert ved Valget af et Firma, jvfr. Bestemmelserne i §§ 3 og 4. Det blev derfor af Kjøbenhavns Magistrat foreslaaet at henlægge Modtagelsen af Anmeldelserne til Retterne, navnlig for Kjøbenhavns Bedkommende til den paatentte nye Handelsret. Ministeriet har imidlertid ikke troet at burde tage dette Forslag tilfølg. Man skjønner nemlig ikke rettere, end at Sagen efter sin Natur nærmest maa betragtes som et Dvirighedsanliggende, der ikke egner sig til at henlægges under Domstolene. En Henlæggelse af Anmeldelserne under disse vilde i alle Tilfælde, hvor det kunde være Tid tilstede, medføre, at der hengik længere Tid, inden Firmaet kunde blive anerkjendt. Det vilde ei heller være stemmende med almindelige Grundsætninger, om en Domstol skulde tilpligtes at affige en Kjendelse, hvorved en Rettighed anerkjendtes eller forlaftedes, uden at Rettighedens Existentis var tilstrækkelig oplyst eller engang i det Hele omprocederet. Ei heller sees det, at Dvirigheden, naar det gjøres samme til Pligt at modtage de heromhandlede Anmeldelser, vilde komme til at udøve en Virksomhed, som maatte siges at ligge udenfor dens sædvanlige Omraade. Naar det ved Loven paalægges Dvirigheden ved Modtagelsen af Anmeldelserne at paasee, at disse ere overeensstemmende med Lovens Bestemmelser, maa dette selvfølgelig forstaaes saaledes, at det vil være dens Sag ubetinget at paasee, at Anmeldelserne opfyldte de i Lovens §§ 2, 6 og 8 foreskrevne Betingelser, hvorimod det, hvad de i §§ 3 og 4 ommeldte angaaer, ikkun vil kunne paahvile den saavidt muligt at paasee, at ogsaa disse ere iagttagne. I sidstnævnte Henseende vilde det saaledes, forsaavidt der enten foreligger Noget, som kan berettigede til at forlange yderligere Oplysninger, eller Dvirigheden ad anden Veie er kommen til Kundskab om, at der muligt er Noget til Hinder for Firmaets Anerkjendelse, være dens Sag at betinge Anerkjendelsen af Tilveiebringelsen af fuldstændigere Oplysninger og, saafremt disse ikke befindes tilfredsstillende, at nægte den. Den paagjældende Private vilde da som sæd-

vanlig kunne henvende sig til Indenrigsministeriet med sin Besværing over Nægtelsen og, saafremt der ikke gives ham Medhold, ved Domstolene kunne søge Dvirigheden kjendt pligtig til at anerkjende Firmaet. Har Dvirigheden paa den anden Side antaget et Firma for gyldigt, hvorved nogen Privatmand anseer sin Ret for krænkert, vil denne ikke ved Firmaets Anerkjendelse af Dvirigheden være affaaet fra at gjøre sin Ret gjældende, idet det selvfølgelig vil staae ham frit for ved Domstolene at søge Indbeholderen kjendt uberettiget til at benytte Firmaet.

Grosserer = Societetets Comitee har forment, at det, til Rettelse af Oversigten over de ifølge Lovens stedfindende Anmeldelser, ved disses Beskjendtgjørelse i Aviserne burde iagttages, at Beskjendtgjørelserne see i en forskattet officiel Form, samt at de alle, og fra alle Steder i Landet, indrykkes i den Berlingske Tidende, paa en vis Plads i Avisen og til en bestemt Tid, f. Ex. een Gang ugentlig, paa hvilken Maade der forholdes andensteds f. Ex. i Hamborg, ligesom Beskjendtgjørelsernes Bekostning efter Comiteens Formenting, da kunde bestemmes til en fast Størrelse og erlægges ved Anmeldelsens Indlevering, i Form af et Gebyr. Disse Comiteens Forslag har Ministeriet ganske maattet tiltræde og har i den Anledning indledet fornøden Underhandling med Udgiveren af fornævnte Tidende. Ministeriet har imidlertid troet, at det Nærmere i saa Henseende rettest ordnes administrativt, og har derfor anseet det tilstrækkeligt i Lovens selv at optage den hertil fornødne Bemhyndigelse for Ministeriet.

ad § 12.

Denne §, som i det Væsentlige er stemmende med § 74 i Næringsloven af 29de December 1857, udtrykker med større Klarhed og paa en med Forholdene mere stemmende Maade, hvad der maa antages tilsigtet ved den af Grosserer = Societetets Comitee foreslaaede tilsvarende §, som lød saaledes: „Overholdelsen af alle i denne Lov gjorte Bestemmelser skal være overdraget de i § 10 nævnte Autoriteter; dog staaer Appel til Domstolene aaben“.